

PROGRAM DOKTORANCKIEJ SZKOŁY LETNIEJ

1. NAZWA

Czas wolny jako kategoria badawcza w badaniach nad XIX i XX wiekiem

2. NAZWA W J. ANG.

Leisure as the category in scientific research of XIX and XX century.

3. JĘZYK WYKŁADOWY

j. polski

4. MIEJSCE

Gdańsk, Gdynia, Sopot

5. JEDNOSTKA PROWADZĄCA SZKOŁĘ LETNIĄ

Wydział Historyczny Uniwersytetu Warszawskiego

6. CELE KSZTAŁCENIA (wraz z uzasadnieniem wyjazdowego charakteru szkoły letniej)

Szkoła ma charakter wprowadzenia początkujących badaczy zorientowanych na badanie społeczeństwa i kultury XIX i XX wieku w problematykę projektów badawczych innych doktorantów z różnych dziedzin naukowych, stworzenia sieci naukowej wśród doktorantów Uniwersytetu Warszawskiego oraz integrację ze środowiskiem specjalistów. Szkoła stworzy okazję do skonfrontowania podejść badawczych przedstawicieli różnych dziedzin nauk (m. in. historii, socjologii, wiedzy o kulturze) oraz specjalności naukowych (np. historyk XIX wieku, historyk PRL, badacz historii politycznej, badacz historii kultury) i doskonalenia umiejętności przedstawiania specyfiki własnych badań specjalistom innych dyscyplin i specjalności. Szkoła ma charakter wyjazdowy, co pozwoli zapoznać się uczestnikom zajęć ze specyfiką terenów Trójmiasta w kontekście prowadzonych zajęć, których tematyka dotyczyć będzie w szczególności terenów Pomorza i badań nad czasem wolnym.

7. ŁĄCZNA LICZBA GODZIN ZAJĘĆ I NAKŁADU PRACY DOKTORANTA ORAZ PUNKTY ECTS: 180h – 8 pkt ECTS

8. POZIOM KSZTAŁCENIA ZGODNY Z PRK: 8

9. EFEKTY KSZTAŁCENIA DLA SZKOŁY LETNIEJ

Efekty kształcenia	Odniesienie do charakterystyk PRK
WIEDZA	
Doktorant/doktorantka po ukończeniu szkoły:	
Doktorant poprzez uczestnictwo w szkole letniej zna i rozumie pogłębione cele i metody badań nad czasem wolnym w perspektywie historycznej, socjologicznej, antropologicznej, kulturoznawczej i architektonicznej	P8ZW_T
Doktorant posiada pogłębioną wiedzę dotyczącą historii kultury czasu wolnego	P8z_WZ
Doktorant zna różne typy przekazów źródłowych wykorzystywanych w badaniach nad czasem wolnym w XIX i XX wieku, ich cechy specyficzne i metody ich analizy	P8Z_WO
UMIEJĘTNOŚCI	
Doktorant/doktorantka po ukończeniu szkoły:	
Doktorant potrafi odnieść metodologię badań nad czasem wolnym do swojej pracy badawczej	P8S_UW
Doktorant umie zastosować metodologię badań nad czasem wolnym do własnej pracy badawczej;	P8S_UW
Doktorant rozpoznaje najważniejsze cechy architektury podporządkowanej kulturze wczasów i wypoczynku	P8S_UW
Doktorant krytycznie ocenia dorobek badań różnych dyscyplin nad czasem wolnym w wybranym zakresie chronologicznym	P8Z_UI
Doktorant potrafi wskazać najważniejsze procesy kształtujące perspektywy badawcze	P8Z_UN

Doktorant umie dostosować wystąpienie naukowe do zróżnicowanych kompetencji uczestników interdyscyplinarnej dyskusji naukowej	P8S_UK
Doktorant umie rozpoznawać najważniejsze zagadnienia epokowe związane z problematyką turystyki i rekreacji w perspektywie historycznej.	P8Z_UI
KOMPETENCJE SPOŁECZNE:	
Doktorant/Doktorantka po ukończeniu szkoły:	
Doktorant jest świadomy ciągłości historycznej wynikającej z kulturowego rozwoju pojęcia „czasu wolnego”	P8S_KK
Doktorant rozumie potrzebę badania tematyki historii czasu wolnego w odniesieniu do badań nad kulturą popularną i jest świadomy głównych nurtów badawczych obowiązujących we współczesnej humanistyce.	P8S_KR

10. UZASADNIENIE URUCHOMIENIA SZKOŁY LETNIEJ W ODNIESIENIU DO:

a) GRUPY DOCELOWEJ

Szkoła adresowana jest do wszystkich doktorantów Uniwersytetu Warszawskiego z dyscyplin humanistycznych i społecznych takich jak: historia, literaturoznawstwo, nauki o kulturze i religii, nauki o sztuce, nauki socjologiczne.

b) OFERTY DYDAKTYCZNEJ UW

Większość zajęć dydaktycznych na Uniwersytecie Warszawskim organizowana jest przez poszczególne wydziały, przez co programy studiów doktoranckich prezentują punkt widzenia charakterystyczny dla danej dziedziny naukowej. Oprócz corocznych objazdów naukowych, które dostępne są tylko dla studentów I i II stopnia, na takich kierunkach jak historia czy historia sztuki, doktoranci nie mają możliwości uczestniczenia w terenowych praktykach badawczych. Organizacja szkoły letniej pozwoli przyjrzeć się problematyce spędzania czasu wolnego oraz turystyki w XIX i XX wieku z perspektywy interdyscyplinarnej, dzięki zaangażowaniu w projekt naukowców i doktorantów reprezentujących różne dziedziny nauki.

11. WYKAZ PRZEDMIOTÓW PROWADZONYCH W RAMACH SZKOŁY LETNIEJ¹

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć (np. wykład, ćwiczenia, konwersatorium)	Efekty kształcenia	Metody dydaktyczne wykorzystywane podczas zajęć
Salonowe zabawy w I poł. XIX wieku	Ćwiczenia	Uczestnik zajęć: - zna i rozumie specyfikę ewolucji idei XVIII w. salonu i potrafi odnieść jej cechy do XIX wieku. - Rozpoznaje i rozumie najważniejsze konwenanse i zachowania społeczne w kontekście XIX-wiecznego salonu - potrafi wykorzystać pojęcie czasu wolnego w kontekście instytucji salonowej XIX wieku.	Zajęcia mają charakter ćwiczeń wykorzystujących źródła pamiętnikarskie, epistolarne i prasowe – analizie poddany zostanie materiał dotyczący salonów w XVIII i XIX wieku, uczestnicy dyskutować będą nad zmieniającymi się wzorcami salonowej etykiety i idei spędzania czasu wolnego.
Zwierzęta a czas wolny. Heca, polowania, ogrody zoologiczne w I poł. XIX wieku	Ćwiczenia	Uczestnik zajęć: - zna podstawową problematykę badań nad czasem wolnym w kontekście relacji człowiek-zwierzęta - rozumie jaką rolę pełniły zwierzęta w kontekście spędzania czasu wolnego w XIX wieku - potrafi wskazać kilka źródeł pamiętnikarskich, które dotyczą problemu zwierząt i wolnego czasu	Zajęcia mają na celu ukazania jak zwierzęta pełnią rolę towarzysza wolnego czasu, ale też coraz bardziej uprzedmiotowiane, stają się przedmiotem zabawy, ciekawostką urozmaicającą czas wolny, bawidełkiem dostępnym w każdej wolnej chwili. Analizie poddany zostanie materiał memuarystyczny.
Od Sopotu po Stogi. Powstanie i rozwój kąpielisk morskich w	Wykład	Uczestnik zajęć: zna historię powstania i rozwoju kąpielisk	Wykład będzie syntetycznym ujęciem powstania i rozwoju kąpielisk w okolicach

¹ Tabelę można przedstawić w poziomie na osobnym arkuszu.

okolicach Gdańska (do 1914 r.)		morskich w okolicach Gdańska • jest świadomy kulturotwórczej roli wolnego czasu, wypoczynku i kąpielisk dla społeczeństwa przed I wojną światową • potrafi odnieść problematykę rozwoju kąpielisk do zagadnienia rodzącej się kultury popularnej	Gdańska (kąpieliska w Jelitkowie, Brzeźnie, na Westerplatte, w Wisłoujściu i Stogach – powstanie, kwestie własnościowe, infrastruktura, goście, oferta kulturalna i rozrywki, komunikacja).
Infrastruktura kąpieliska sopockiego w XIX i XX wieku	warsztaty terenowe	Uczestnik zajęć: • potrafi rozpoznać najważniejsze elementy infrastruktury kąpielisk i miejsc wypoczynkowych w Sopocie • zna i rozumie specyfikę regionu Trójmiasta w odniesieniu do badań nad kulturą i historią czasu wolnego • rozpoznaje momenty przełomowe w historii rozwoju Sopotu.	Zapoznanie z układem przestrzennym XIX-wiecznego kąpieliska, jego infrastrukturą, zachowanymi przykładami architektury kąpieliskowej (Zakład Balneologiczny, Łazienki Południowe, molo), przykłady architektury pensjonatowo-hotelowej (np. pensjonat Eden). Wizyta w Muzeum Sopotu.
Wolny czas w operze, teatrze i na sali koncertowej - perspektywa historii sztuki	Wykład	Uczestnik zajęć: • zna najważniejszą problematykę dotyczącą spędzania czasu wolnego w gmachach teatralnych w XIX wieku • potrafi opisać najważniejsze wydarzenia kulturowe towarzyszące spotkaniom w teatrach i operach • rozumie kulturotwórczą wartość instytucji teatralnych i operowych w XIX wieku	Zajęcia mają charakter wykładu problemowego. Mówione zostaną zarówno aspekty przeżywania sztuki w gmachach oper i teatrów, jak i również przedstawione zostaną użytkowe walory omawianych instytucji.

Muzea i wystawy powszechne jako miejsce przeżywania nowych wartości kultury (XIX wiek)	warsztaty terenowe	Uczestnik zajęć: - zna część zbiorów Muzeum Narodowego w Gdańsku - jest świadom specyficznej roli wystaw i muzeów w kulturze - potrafi wskazać najważniejsze elementy instytucji muzealnych w XIX wieku	Na zajęciach wykorzystany zostanie zasób Muzeum Narodowego w Gdańsku – analizie poddane zostaną zarówno eksponaty muzealne, jak i sam sposób ich prezentacji, który omówiony będzie w szerszej perspektywie porównawczej, w której odniesiemy się do muzealniczej idei XIX i XX wieku.
Płeć i kategoria czasu wolnego w międzywojennej Polsce	Wykład	Uczestnik zajęć: - zna definicję czasu wolnego w dwudziestoleciu międzywojennym - zna specyfikę spędzania czasu przez kobiety i mężczyzn w latach 20. i 30. XX wieku - potrafi wskazać najważniejsze cechy spędzania wolnego czasu w różnych grupach społecznych II Rzeczypospolitej.	Na zajęciach zastanawiać się będziemy nad definiowaniem kategorii czasu wolnego w dwudziestoleciu międzywojennym oraz specyfiką jego spędzania przez kobiety i mężczyzn. Poszukamy odpowiedzi na pytanie o zróżnicowanie sposobów spędzania czasu wolnego przez przedstawicieli obu płci w różnych środowiskach społecznych II Rzeczypospolitej. Istotnym punktem naszych rozważań będzie też zastanowienie się nad rolą wypoczynku nadmorskiego w kontekście definiowania czasu wolnego. Wykorzystywać będziemy prasę kobiecą, fotografie oraz źródła osobiste (dzienniki, pamiętniki i wspomnienia)
Turysta w Gdyni do 1939 - Stare i nowe	Wykład/warsztaty terenowe	Uczestnik zajęć:	Na zajęciach zostanie zaprezentowany wykład,

formy spędzania czasu wolnego wykład		- zna część zbiorów Muzeum Gdyni - jest świadom rozmaitych form spędzania czasu wolnego do 1939 roku - potrafi opowiedzieć o rozwoju turystyki na terenie Gdyni do wybuchu II wojny światowej	który wprowadzi uczestników w tematykę zbiorów Muzeum Miasta Gdyni. Następnie podczas spaceru po Muzeum uczestnicy poddadzą analizie eksponaty muzealne i przedstawia ich wartość i znaczenie w kontekście kategorii czasu wolnego.
„W zdrowym ciele zdrowy duch” wzorce aktywnego spędzania czasu wolnego w międzywojennej Polsce.	Ćwiczenia	Uczestnik zajęć: - zna metody badań źródeł prasowych oraz osobistych w kontekście czasu wolnego - potrafi zastosować kategorię płci i dostrzec, w jaki sposób wpływa na interpretację materiału źródłowego - potrafi przedstawić relację płci w różnych środowiskach II Rzeczypospolitej	Na zajęciach analizie poddany zostanie materiał prasowy, fotograficzny, radiowy i filmowy pochodzący z epoki XX-lecia międzywojennego. Będziemy się również zastanawiać nad rolą aktywnego wypoczynku, związkami higieny, zdrowia i sportu. Postaramy się odpowiedzieć jaką rolę odgrywało w prezentowaniu tych wzorów morza. Spróbujemy wskazać w jaki sposób próbowano docierać do opinii publicznej z nowymi wzorami spędzania czasu wolnego.
Modernizm i architektura Trójmiasta	Warsztaty terenowe	Uczestnik zajęć: - zna podstawową problematykę dotyczącą architektury modernistycznej na terenie Trójmiasta - rozumie znaczenie infrastruktury wypoczynkowej w kontekście spędzania czasu wolnego	Zajęcia będą prowadzone będą w terenie, wykorzystując przestrzeń miejską do zaprezentowania zmieniających się wzorców architektonicznych. Uczestnicy zapoznają się z historią najważniejszych budynków

		rozumie wpływ architektury na życie codzienne mieszkańców Trójmiasta	modernistycznych na terenie Trójmiasta.
Oral history jako metoda badań nad czasem wolnym i przestrzenią. Przypadek pracowniczek Stoczni Gdańskiej	Warsztaty terenowe /ćwiczenia	Uczestnik zajęć: - pogłębił wiedzy na temat czasu wolnego w perspektywie różnic ze względu na płeć w powojennej Polsce - zdobywa wiedzę na temat organizacji czasu wolnego w ramach socjalistycznego zakładu pracy (na przykładzie Stoczni Gdańskiej)	Analiza studium przypadku – czasu wolnego w Stoczni Gdańskiej, na podstawie relacji byłych pracowniczek – będzie podstawą do dyskusji na temat konstruowania badań – problematyzacji kategorii, poznawczego potencjału sytuacji granicznych i wykraczających poza modelowe rozumienie czasu wolnego.
Oral history: analiza studium przypadku konstruktywistycznego wymiaru kategorii „czasu wolnego”	Ćwiczenia	Uczestnik zajęć: - umie analizować źródło (relację ustną), z wykorzystaniem nowych narzędzi analitycznych (etnolingwistyka, antropologia słowa, kulturoznawstwo) - rozwija umiejętności konstruowania kategorii badawczych i oceny epistemologicznych konsekwencji	Będziemy analizować fragmenty wywiadów (nagrania i transkrypcji), by ustalić podobieństwa i różnice źródła mówionego do pisanych źródeł biograficznych i zmierzyć się z nieklasycznymi narzędziami interpretacji.
Oral history: performance	Warsztaty terenowe	Uczestnik zajęć: - potrafi zorganizować i poprowadzić pracę w zespole - potrafi określić i rozróżnić potencjał historii mówionej w badaniach naukowych, popularyzacji i edukacji nad historią czasu wolnego	Narzędziem ćwiczeń praktycznych będzie performans, którego doktoranci w oparciu o zdobytą wiedzę (i dotychczasowe doświadczenia) przygotują i odegrają krótkie sceny „Anty-poradnik historii mówionej” którego celem będzie przedstawienie sytuacji, w których dochodzi do złamania

			zasad obowiązujących w badaniach historii mówionej.
Czas wolny, rynek i struktura społeczna w perspektywie socjologicznej	Ćwiczenia	Uczestnik zajęć: - zna socjologiczne metody badania czasu wolnego - rozumie problematykę komercjalizacji czasu wolnego: wielkość i dynamikę rynku usług „zagospodarowujących” czas wolny (usługi w zakresie kultury, usługi związane z aktywną rekreacją, odnową biologiczną, turystyczne, gastronomiczne, rozrywkowe, medialne) - rozpoznaje wzory spędzania wolnego czasu w Polsce (w porównaniu z UE), w ujęciu dynamicznym oraz w odniesieniu do struktury społecznej	Zajęcia zakładają zapoznanie się z różnego rodzaju źródłami danych odnośnie czasu wolnego (Eurostat, GUS, CBOS) i rekonstrukcję zawartych w narzędziach badawczych przesłanek; dyskusję nad wzorami spędzania wolnego czasu na podstawie wyników badań: kto ma, a kto nie ma wolnego czasu; zapoznanie się z przykładami dyskursów eksperckich i medialnych (kompulsja aktywności; o czym świadczy brak wolnego czasu; „właściwe” i „niewłaściwe” spędzanie wolnego czasu).
Moralność czasu wolnego. Kto zasługiwał na czas wolny i jak miał go spędzać w powojennej Polsce (1945-1989)	Ćwiczenia	Uczestnik zajęć: - rozumie problematykę uspołecznienia i prywatyzacji czasu wolnego - zna problematykę związku czasu wolnego z pracą	Zajęcia zakładają korzystanie ze zróżnicowanych źródeł: od reprezentujących dyskurs ekspercki na temat czasu wolnego po zapiski osobiste (fragmenty pamiętników, listy do redakcji popularnych czasopism). Analizie poddane zostaną fragmenty Polskiej Kroniki Filmowej oraz film funkcjonujący w ramach „czarnej serii” polskich dokumentów, jej celem będzie próba wyjścia po ustalone ramy interpretacyjne

			widzące w nich prosty przekaz propagandowy.
Czas społeczny PRL	Ćwiczenia	Uczestnik zajęć: - zna podstawowe teorie socjologiczne dotyczące czasu wolnego - potrafi przeanalizować materiał fotograficzny w odniesieniu do badań socjologicznych - potrafi opowiedzieć o sposobach spędzania czasu wolnego w PRL	W odniesieniu do teorii i badań socjologicznych uczestnicy warsztatów będą analizować przedstawiane im ad hoc źródła różnego rodzaju, w szczególności materiały fotograficzne i diaryistyczne, dotyczące różnych aspektów spędzania czasu wolnego przez obywateli PRL lat 1950-1980. Analiza obrazów i zapisów połączona z refleksją o różnych rodzajach czasu społecznego i wpływem warunków gospodarczo-społecznych PRL na postrzeganie czasu.
Symboliczne odniesienia do kultury czasu wolnego w PRL	Ćwiczenia	Uczestnik zajęć: - zna różne antropologiczne znaczenia dotyczące przedmiotów codziennego użytku - potrafi opowiedzieć o przedmiotach codziennego użytku w kontekście czasu wolnego - zna zastosowanie niektórych przedmiotów codziennego użytku w kontekście przemian społeczno-kulturowych epoki PRL	Uczestnicy otrzymają rozmaite artefakty i będą w małych grupach starali się wydobyć z nich różne skojarzenia symboliczne (semiotyczne), odnosząc się do postrzegania czasu przez człowieka nowoczesnego.
Interdyscyplinarne seminaria doktoranckie	Seminarium	Uczestnik zajęć: - potrafi syntetycznie prezentować materiał źródłowy - uczestniczy w dyskusji na temat wystąpień innych uczestników	Uczestnicy zajęć prezentują swoje wystąpienia, które dotyczyć będą powiązań kategorii czasu wolnego z ich rozprawami doktorskimi.
Labolatorium – performance	Seminarium	Uczestnik zajęć:	Uczestnicy za pomocą sprzętu audiowizualnego

		• potrafi pracować w grupach • umie współtworzyć scenariusz performance	nagrywają własne performance, zgodnie z wcześniej przygotowywanymi przez siebie scenariuszami.
--	--	---	--

12. LITERATURA PRZEDMIOTU OBLIGATORYJNA

Każdy z prowadzących ćwiczenia i warsztaty terenowe przygotowuje swój oddzielny sylabus, w którym uwzględni literaturę obowiązkową i zalecaną. Bibliografia zostanie przekazana uczestnikom po zakończeniu procesu rekrutacyjnego.

13. LITERATURA PRZEDMIOTU ZALECANA

Patrz: pkt 11.

14. PLAN ZAJĘĆ - w osobnym pliku.

15. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW KSZTAŁCENIA DLA SZKOŁY LETNIEJ

Pierwszym warunkiem zaliczenia szkoły letniej będzie uczestnictwo w zajęciach. Obecność będzie weryfikowana przed każdymi zajęciami na podstawie listy obecności. Pierwszego dnia przeprowadzony zostanie test składający się z pytań zamkniętych jednokrotnego wyboru, sprawdzający wiedzę uczestników na temat kategorii czasu wolnego w badaniach nad XIX i XX wiekiem. Ostatniego dnia uczestnicy podejną do tego samego testu, dzięki czemu możliwe będzie porównanie stanu wiedzy uczestników w momencie rozpoczęcia i ukończenia szkoły letniej. Uzyskanie pozytywnego wyniku testu możliwe jest po uzyskaniu 60% poprawnych odpowiedzi. Uczestnicy będą zobowiązani do wygłoszenia 20-minutowego wystąpienia podczas interdyscyplinarnego seminarium doktoranckiego dotyczącego wykorzystania kategorii czasu wolnego w kontekście własnych badań naukowych. Pisemny konspekt z każdego z wystąpień zostanie zarchiwizowany i załączony do raportu końcowego ze szkoły letniej.

16. SYLWETKA KANDYDATA/KOMPETENCJE WYMAGANE NA STARCIE

Szkoła adresowana jest do doktorantów specjalizujących się w badaniach nad XIX i XX wiekiem z zakresu dyscyplin humanistycznych i społecznych takich jak: historia, literaturoznawstwo, nauki o kulturze i religii, nauki o sztuce, nauki socjologiczne. Od kandydatów oczekiwana jest umiejętność powiązania i przedstawienia użyteczności kategorii czasu wolnego w kontekście przygotowywanej rozprawy doktorskiej.

17. SZCZEGÓŁOWE ZASADY I SPOSÓB PRZEPROWADZENIA REKRUTACJI

Kandydat ubiegający się o możliwość wzięcia udziału w szkole letniej zobowiązany jest do wypełnienia formularza zgłoszeniowego dostępnego na stronie ZIP. O przyjęciu do szkoły letniej decyduje kolejność zgłoszeń. W przypadku większej liczby chętnych, niż miejsc, decydować będzie wykazany w opisie związek między tematem szkoły a problematyką rozprawy doktorskiej.

18. WARUNKI UKOŃCZENIA SZKOŁY LETNIEJ I UZYSKANIA DYPLOMU

Zaliczenie szkoły letniej wymaga spełnienia następujących warunków:

- uczestnictwa w zajęciach,
- przygotowania 20-minutowego wystąpienia podczas interdyscyplinarnych seminariów doktoranckich,

- złożenia konspektu wystąpienia u organizatora
- zaliczenia testu końcowego.

19. WYKAZ NAUCZYCIELI AKADEMICKICH PROWADZĄCYCH ZAJĘCIA WRAZ ZE WSKAZANIEM KOMPETENCJI NAUKOWO-DYDAKTYCZNYCH.

prof. dr hab. Tadeusz Stegner (Uniwersytet Gdański) – historyk XIX i XX wieku. Zainteresowania badawcze skoncentrowane wokół regionu nadbałtyckiego oraz historii życia codziennego. Autor książki *Historia turystyki. Polska i świat* oraz współautor *Po słońce i wodę. Polscy letnicy nad Bałtykiem w XIX i w pierwszej połowie XX wieku*.

prof. dr hab. Jerzy Miziolek (Uniwersytet Warszawski) – historyk sztuki i archeolog, dyrektor Muzeum Narodowego w Warszawie. Badacz sztuki europejskiej od późnego antyku po współczesność, ze szczególnym uwzględnieniem kultury artystycznej epoki renesansu oraz recepcji sztuki antyku we Włoszech i w Polsce.

dr hab. Małgorzata Karpińska prof. UW (Uniwersytet Warszawski) – historyczka XIX wieku, Dziekan Wydziału Historycznego, Kierownik Zakładu XIX wieku, członek redakcji „Przeglądu Historycznego”. Zainteresowania badawcze skoncentrowane wokół historii społecznej i mentalności w XIX wieku. Autorka książek *Złodzieje, agenci policyjni, strażnicy. Przestępstwa pospolite w Warszawie 1815-1830* oraz „*Nie ma Mikołaja!*” *Starania o kształt sejmu w powstaniu listopadowym 1830-1831*.

dr hab. Anna Giza-Poleszczuk prof. UW (Uniwersytet Warszawski) – socjolożka, zainteresowania badawcze skoncentrowane wokół socjologii rodziny. Autorka książki *Rodzina a system społeczny. Reprodukacja a kooperacja w perspektywie interdyscyplinarnej* oraz *Przemiany więzi społecznych. Zarys teorii zmiany społecznej*.

dr hab. Katarzyna Sierakowska prof. IH PAN (Instytut Historyczny Polskiej Akademii Nauk) – historyczka XIX i XX wieku. Zainteresowania badawcze skoncentrowane wokół historii kobiet oraz gender history w czasie I wojny światowej oraz dwudziestolecu międzywojennym. Autorka książek *Rodzice, dzieci, dziadkowie... Wielkowiejska rodzina inteligentka w Polsce 1918–1939* oraz „*Śmierć – Wygnanie – Głód w dokumentach osobistych. Ziemia polskie w latach Wielkiej Wojny 1914–1918*”.

dr hab. Błażej Brzostek (Uniwersytet Warszawski) – historyk XX wieku, członek redakcji czasopisma „Mówią Wieki”. Zainteresowania badawcze skoncentrowane wokół historii społecznej m.in. codziennego życia w PRL. Autor książek *Robotnicy Warszawy. Konflikty codzienne (1950-1954)*, *Za progiem. Codziennosc w przestrzeni publicznej Warszawy 1955-1970* oraz *Paryż Innej Europy. Warszawa i Bukareszt, XIX i XX wiek*.

dr Katarzyna Stańczak-Wiślicz (Instytut Badań Literackich Polskiej Akademii Nauk) – historyczka, literaturoznawczyni, członkini zespołu „Archiwum Kobiet”. Zainteresowania badawcze skupione wokół historii życia codziennego, polskiej literatury popularnej XX w. oraz zagadnień piśmiennictwa intymnego. Autorka książki *Opowieści o trudach życia. Narracje zwierzeniowe w popularnej prasie kobiecej XX wieku*.

dr Janusz Dargacz (Instytut Historyczny Polskiej Akademii Nauk) – historyk XIX wieku, specjalizujący się w historii Gdańska i Pomorza oraz dziejach kąpielisk morskich południowego wybrzeża Bałtyku. Autor książki *Rybacy sopoccy. Dzieje sopockiego rybołówstwa od wczesnego średniowiecza po wiek XXI*.

dr Dobrochna Kałwa (Uniwersytet Warszawski) – historyczka XX wieku. Zainteresowania badawcze skoncentrowane wokół historii kobiet, oral history, metodologii i gender history. Członkini Komisji Historii Kobiet oraz zespołów redakcyjnych „Roczników Antropologii Historii” oraz „Aspasia. The International Yearbook of Central, Eastern, and Southeastern European Women's and Gender History”.

mgr. inż. Grzegorz Mika – architekt i warsawianista, zajmujący się badaniem polskiej i europejskiej architektury oraz urbanistyki nowoczesnej XX wieku. Organizator spacerów architektonicznych również po Pomorzu. Twórca i redaktor portalu „Warszawski Modernizm 1905-1939”. Autor książki *Od wielkiej idei do wielkiej płyty*.

20. SPOSÓB PRZEPROWADZENIA EWALUACJI ZAJĘĆ I CAŁEGO PROGRAMU SZKOŁY LETNIEJ.

Organizator dokona ewaluacji zajęć w sposób dwuetapowy:

1. Ocena efektów kształcenia;

- Miernikiem przyrostu wiedzy uczestników i uczestniczek będzie zmiana w wynikach testu jednokrotnego wyboru, który przeprowadzony zostanie na początku i na końcu szkoły.
 - Wystąpienie uczestników podczas seminarium interdyscyplinarnego dotyczące kategorii czasu wolnego w kontekście jego/jej badań naukowych, stworzy okazję do dyskusji nad konkretnymi problemami badawczymi. Złożone konspekty wypowiedzi wzbogacone o wnioski z dyskusji seminaryjnej udokumentują w jaki sposób tematyka przeprowadzonych zajęć i kompetencje nabyte w trakcie trwania szkoły mogą wpłynąć na wykorzystanie ich w dalszej pracy badawczej każdego z uczestników. Wskaźnikiem przyrostu umiejętności uczestników i uczestniczek będzie uzyskanie pozytywnej oceny z zadań zaliczeniowych przeprowadzonych w ostatnim dniu szkoły polegających na wykonaniu zadań ułożonych przez prowadzących z użyciem metod poznanych w trakcie szkoły letniej
2. Ankieta dot. zajęć - uczestnicy i uczestniczki zostaną poproszeni o udzielenie odpowiedzi na pytania otwarte dotyczące silnych i słabych stron zajęć przeprowadzonych w ramach szkoły letniej. Ponadto uczestnik szkoły letniej oceni, czy problematyka omawiana na warsztatach wpłynie na rozwój perspektywy badawczej w jego własnej rozprawie doktorskiej oraz wskaże, które zajęcia uważa za najbardziej wartościowe z punktu widzenia jego zainteresowań badawczych.
 3. Ankieta dot. organizacji szkoły letniej, w której doktoranci ocenią organizację szkoły letniej, zakwaterowanie, catering, oraz podzielą się ogólnymi wrażeniami dotyczącymi samej idei tego typu przedsięwzięcia, co pozwoli w przyszłości na lepszą organizację.